

Wtedy wilk zamieszka wraz z barankiem

Prorok Izajasz przybliżył nam dzisiaj atmosferę czasów mesjańskich, mówi o pokoju, który Mesjasz przyniesie na ziemię. Obrazem tego jest bezkonfliktowe współistnienie zwierząt, które normalnie są dla

siebie wrogami: wilk i baranek, pantera i koźlą, cielę i lew, krowa i niedźwiedzica. Nawet *niemowlę igrac będzie na norze kobry, a dziecko włoży swą rękę do kryjówki żmii* – czytamy. Rozglądając się wokół siebie zastanawiamy się czy to nie jest jakaś urojona fantastyka, utopia. Obserwując długotrwałe wojny, krwawe konflikty między ludźmi, możemy dojść do pesymistycznego wniosku, że być może w świecie zwierząt taki pokój jest możliwy, ale nie między ludźmi. Prorok Izajasz poucza ludzi, jak zwyciężać namiętności czyniące nas drapieżnymi względem drugich, by kochać ich jak braci.

Przecież w nas samych jest coś z wilka i baranka, w nas samych stają przeciwko sobie różne uczucia, czasami sprzeczne pragnienia. W nas samych walczą ze sobą różne namiętności i instynkty: pokora i pycha, altruizm i egoizm, zazdrość i życzliwość, łagodność i porywczą gwałtowność. Kto wie, czy ta wojna w naszym wnętrzu nie jest gorsza od wszystkich innych. Dlatego właśnie do nas, do naszego wnętrza Pan Jezus pragnie wprowadzić prawdziwy pokój. Mówi: Pokój wam! Panie Jezu, Królu pokoju, przyjdź do mego serca.

[prob.]